

ERFGENAMEN MOETEN UITBETALEN AAN DE ONGEBOREN VRUCHT

[Mr. Ernst Loendersloot](#)
*Sr. kandidaat notaris te
Maastricht*

Onlangs heb ik [geschreven](#) over de situatie dat iemand dood gevonden werd en de moeder van een baby claimde dat dit een kind was van de overledene en dus zijn erfgenaam. Helaas voor het kind ging de rechter niet meer in die redentatie omdat de man ook overleden kon zijn in de periode voor de bevruchting, waarbij werd aangenomen dat die maximaal 38 weken vóór de bevalling kon liggen.

Ik gaf toen aan dat er mogelijk nog getracht zou worden om het vaderschap van de overledene via DNA onderzoek aan te tonen.

Onlangs las ik over een andere [rechtszaak](#) waarbij achteraf bleek dat de overledene een kind had. Hier ging het niet om de periode tussen bevruchting en bevalling, maar om de vraag hoe een en ander geregeld moest worden tussen degene(n) die voorheen de erfenis in handen hadden en het jonge kind dat (met terugwerkende kracht) erfgenaam bleek te zijn.

Baby blijkt enig erfgenaam.

Een man overleed in 2004 terwijl hij niet getrouwd was en ook niet een geregistreerd partnerschap was aangegaan. Ook had hij geen testament en liet hij geen kinderen na.

Zijn broers en zussen en zijn ouders waren dus samen zijn wettelijke erfgenamen. Ik noem hen hierna de “oude erfgenamen”.

Maar er dook een vrouw op die claimde dat de overledene de vader van haar kind was. In dat geval zou dit kind dus de enige erfgenaam zijn.

Na vele jaren werd uiteindelijk in 2012 door de rechter vastgesteld dat de overledene inderdaad de vader was van het kind. Dus bleek het kind acht (!) jaar na het overlijden de enige te zijn die tot de erfenis gerechtigd was. Maar in de tussentijd was er wel door de “oude erfgenamen” van alles gedaan met de erfenis. Je kunt moeilijk acht jaar lang niets doen.

Maar zijn nu al die handelingen achteraf bezien nietig en hoe zit het met degenen die met de “oude erfgenamen” afspraken hadden gemaakt over goederen die in de erfenis zaten ? Hadden zij bijvoorbeeld rechtsgeldig de fiets van de overledene gekocht of werden ook deze buitenstaanders ineens betrokken bij de rechtszaak ?

“Oude erfgenamen” moeten in deze situatie alles teruggeven.

Ik kan eenvoudig wijzen op de regels van Derdenbescherming. Als buitenstaanders niet beter weten, dan mogen ze er van uit gaan dat degenen met wie zij handelen, bevoegd zijn. Dus deze derden hebben verder geen last van het feit dat de “oude erfgenamen” achteraf niet bevoegd blijken te zijn.

Vaak kunnen ook de “oude erfgenamen” zich beroepen hun goede trouw en volstaan met afgifte van datgene wat nog van de erfenis over is. Hebben ze geld uitgegeven aan bijvoorbeeld een vakantie, dan is de erfenis met dat bedrag verminderd. Ze hoeven dan de nieuwe erfgenaam niet het oorspronkelijke bedrag terug te geven.

Maar in deze zaak ging dit niet op. Want al vóór het overlijden wisten de “oude erfgenamen” dat de moeder van het kind zwanger was van de overledene en dus zijn kind droeg. Verder bleken de “oude erfgenamen” vanaf 2004 tot en met 2015 er veel aan gedaan te hebben om het kind buiten te sluiten. Een eventueel beroep op goede trouw ging daarom niet op.

Fiscus niet blij ?

Dus het nu elf-jarige kind van de overledene krijgt alsnog de volledige erfenis. En de “oude erfgenamen” zijn nooit erfgenaam geweest.

Waarschijnlijk is er één buitenstaander niet blij met deze uitkomst. De Belastinginspecteur moet namelijk een nieuwe aanslag opleggen. Een kind betaalt maximaal 20% erfbelasting, terwijl broers en zussen minimaal 30% aan rechten moeten afdragen. De inspecteur zal dus opnieuw aan de slag moeten en zelfs het verschil moeten terug betalen aan de erfgenaam, het kind.

[Wil je hierover wat laten weten, stuur dan een mail.](#)

Mr. Ernst Loendersloot
kandidaat notaris te Maastricht
Telefoon 043-3509950.

Kijk ook eens op www.ntrs.nl of scan de QR code hieronder.

Of schrijf je in voor mijn [gratis nieuwsbrief](#).

U kunt ook op de hoogte blijven via:
[LinkedIn](#) [Twitter](#) [Facebook](#)

[Brochures kunt u hier downloaden.](#)

